

Nôlepi doma

sł. Eugeniusz Pryczkowski, muz. Stanisław Deja

Dzes w swiece dobrze je nama,
I miło pòznawac nieznóné,
Le równak nôlepi je doma
Westrzód familii kòchóny.

Tam matka i òjc lubòtny
Rodny òdżin dërch niecą
Syn, córka, starcë żëwòtny
Przikładną łączbą swięcą.

Ref. Dze mòcné rodzëznów są ògnie
Miłota trzimô stałą hęc.
Do zemi tegò nic nie przëgnie
Chto tak stôwiô żëcégò chëcz.

I chòcòż swiata malënczi
Nas chłoscą blós farwnym szërmëclã
I zmiłą pòrządne czerënczi -
Jesz wiedno czas je na mëslã:

Dze radë tej szëkac, ach dze?
Le zôs kòl matczy, òjca,
Kò òni - chòc mòże bëc zle -
Szerok òtemkną serca.

Ref. Dze mòcné rodzëznów są ògnie
Miłota trzimô stałą hęc.
Do zemi tegò nic nie przëgnie
Chto tak stôwiô żëcégò chëcz.

Najlepiej w domu

Gdzieś w świecie dobrze nam jest,
Miło poznać nieznane,
Jednak najlepiej jest w domu
Wśród kochanej rodziny.

Tam matka i ojciec umiłowany
Rozniecają rodzinne ognisko
Syn, córka, dziadkowie żywotni
Przykładną świecą jednością.

Ref. Gdzie silne są ogniska rodzinne
Miłość utrzymuje stały żar.
Nie przyciśnie tego do ziemi
Kto tak buduje dom życia.

I chociaż świata obrazy
Łechcą barwnym nieładem
I pozmieniają porządki kierunki –
Zawsze jest czas na myśl:

Gdzież rady szukać, ach gdzie?
Tylko znów u matki i ojca,
Którzy – choć bywa źle –
Otwierają szeroko serca.